

ONLEEFBAAR

Wonen: een gunst en geen recht? Onaanvaardbaar!

Na de campagne van 2020 weten we dat het recht op wonen vooral een fictief recht is. Er zijn sociale woningen, maar veel te weinig. Er zijn huursubsidies, maar veel te weinig. Dat gebrek aan goede, betaalbare woningen maakt dat het drummen is op de woonmarkt. Schaarste betekent concurrentie, en concurrentie zorgt voor uitsluiting en discriminatie. Daar zoomen we met deze campagne op in. Op die moeilijke weg, een weg met drempels en obstakels. Drempels rond moeilijke toewijzingsregels en weinig flexibiliteit in sociaal wonen. Discriminatie, waardoor mensen geen kans maken op een woning. Uitsluiting van mensen die geen vaste verblijfplaats hebben en dus dak- of thuisloos zijn.

De uitsluiting is soms heel actief en bewust, letterlijk de deur in iemands' gezicht slaan. Dat keer op keer meemaken, maakt moedeloos, is onleefbaar! Ook de woningen waar mensen dan wel in terecht komen, als slachtoffers van huisjesmelkers, zijn onleefbaar. Uit huis gezet worden met vier kinderen? Onleefbaar! Keer op keer smoesjes horen van zodra je familienaam valt of ze je huidskleur zien? Onleefbaar! Geen plaats in de nachtopvang en dan maar op straat moeten slapen? Onleefbaar! Een sociale woning niet kunnen weigeren, ook als de kinderen dan een uur te voet naar school moeten? Onleefbaar!

Discriminatie ontzegt mensen hun recht op wonen en is wettelijk verboden.

Uitsluiting en discriminatie

Op de **private huurmarkt** gaan eigenaars er van uit dat zij mogen kiezen wie er in hun woning komt wonen. Natuurlijk verwachten ze dat hun woning goed onderhouden wordt en dat de huur regelmatig betaald wordt. Maar in de zoektocht naar een geschikte huurder laat een verhuurder zich soms leiden door veralgemeningen, vooroordelen of stereotypes.

Niet alleen op basis van huidskleur, maar ook omwille van het alleenstaand-zijn of een laag inkomen hebben.

Zo'n motieven kunnen nooit een rechtvaardiging vormen om een kandidaat-huurder te weigeren. Discriminatie ontzegt mensen hun recht op wonen en is wettelijk verboden.

Het hobbelige pad naar een sociale woning

Soms laat de kwaliteit te wensen over en ook de ligging van de **sociale woonwijken** is lang niet altijd ideaal. Buiten het centrum, moeilijker bereikbaar en langs industriezones. Bewoners van een sociale woning voelen zich ook letterlijk aan de kant gezet. Buiten het centrum, buiten de samenleving. Ook de kwaliteit van de dienstverlening laat soms te wensen over.

Het tekort aan sociale woningen maakt de wachttijd heel lang. De overheden vinden het moeilijk om de schaarse woningen eerlijk te verdelen. Dus geven ze voorrang aan mensen met een 'lokale binding'. Wie om allerlei redenen in het leven vaak moest verhuizen, maakt daardoor minder kans. En nieuwkomers worden zo ook uitgesloten van het recht op een woning.

Dak- en thuisloosheid is niet alleen een schending van het recht op wonen, het zorgt er ook voor dat andere rechten niet gegarandeerd worden.

Dak- & thuisloosheid

Wie op straat slaapt, is letterlijk dakloos. Maar ook mensen die noodgedwongen bij vrienden of familie logeren, in niet-geschikte woonruimtes wonen, of geen vaste verblijfplaats hebben ondervinden allerlei problemen. We noemen hen dan ook 'thuisloos'.

Dak- en thuisloosheid is niet alleen een schending van het recht op wonen, het zorgt er ook voor dat andere rechten niet gegarandeerd worden. Veel hangt immers af van je adres.

In zo'n **mensonwaardige** omstandigheden leven, treft de persoon op alle levensdomeinen tegelijk: werk en gezinsleven, cultuur, gezondheid, sociale relaties en politiek burgerschap.

Wat deze mensen nodig hebben, is niet in de eerste plaats soep, dekens, koffie of zelfs begeleiding. Wat ze nodig hebben is een eigen stek.

Een woning die voldoet aan hun gezinssituatie en een vertrekbasis om te leven. Eerst een woning, dan de rest.

Conclusie

Het huidige woonbeleid garandeert het recht op wonen niet. Mensen worden om allerlei redenen uitgesloten van de private en sociale huisvestingsmarkt. Wonen is niet vanzelfsprekend voor mensen met een laag inkomen, mensen met een migratieachtergrond, jongeren uit de jeugdzorg, vluchtelingen, mensen zonder wettig verblijf, mensen met psychische problemen, mensen in extreem kwetsbare posities als gevolg van uitbuiting, mishandeling... Net voor hen zou de overheid in de bres moeten springen. Want ook zij hebben recht op een goede, betaalbare woning. Met deze campagne willen we drempels en obstakels blootleggen om zo tot een beter woonbeleid te komen. **Zodat wonen weer leefbaar wordt.**